

først er givet, at der ikke kan være Overensstemmelse mellem Materialernes virkelige Værdi og det af Ministeriet førte Capitalregnskab, og det saa ikke desto mindre viser sig, at disse to Summer netop svare til hinanden, da maa dette give en høj Grad af Sandsynlighed for, at hele Regnskabet er mindre correct ført. Thi det vilde dog være noget yderst Usædvanligt, om to Summer for den selv samme Beholdning skulde vise sig at være netop de selv samme, naar man paa det ene Sted regnede med den Pritis, for hvilke man havde indkjøbt Materialerne, og paa det andet Sted regnede med en calculeret Gjennemsnitsværdi. Med andre Ord: det vilde være yderst besynderligt, om man fik en Overensstemmelse tilfæde paa et Punkt, hvor Overensstemmelse i det praktiske Liv næsten er umulig, medens det derimod vilde være meget mere sandsynligt, at der kunde være Overensstemmelse tilfæde med Hensyn til den større Halvdeel af Beholdningen, nemlig Inventarieregnskabet, efter som Ballastjern, Jernkasser, Matraser osv. selvfølgelig have omtrent den samme Værdi, saalænge der overhovedet er Noget deraf tilbage. Den Pasjus, som den ærede Minister antæde over, er altsaa fuldkommen correct, idet der efter Ministeriets egen Udtalelse er en Overensstemmelse tilfæde paa et Punkt, hvor det ifølge en reen mathematisk Slutning næsten er umuligt, at den kan tilveiebringes. Naar der findes Overensstemmelse paa dette Punkt, men ikke paa det andet Punkt, Inventarieregnskabet, saa er der virkelig Grund til at antage, at det Beholdningsregnskab, paa hvilket der har vist sig en saa stor Unøagtighed, i det Hele er meget mangelfuldt. Den hele historiske Sammenhæng med Beholdningsregnskabet, saaledes som man tidligere har holdt Control med. Samme, gjør det heller ikke urimeligt, at der kan være en Uoverensstemmelse deri. Der er jo derhos overhovedet slet ikke blevet fremsat den Klage ligesom for Ministeriet, at der skulde være et Deficit paa 50,000 Rd. Man har ikke bebrejdet det et Deficit, men en Differenti, og det forekommer mig at være meget fortjenstligt af Statsrevisionen, at den har henledet Ministeriets Opmærksomhed

paa, at den regnskabsmæssige eller rettere uregnskabsmæssige Maade, hvorpaa dets Regnskaber føres, maa stille Ministeriet i et skævt Lys, naar dets Regnskaber blive underkastede en Kritik. Ministeriet har saaledes f. Ex. med Hensyn til den meget omtalte Post af 10,000 Rd., som der ikke kan gjøres Rede for, paa Contoen for Betalingen af Arbejderne paa Holmen, selv erkjendt, at der finder en saa stor Uoverensstemmelse Sted. Den ærede Minister har nu vel sagt, at Differentien mellem den Sum, der er opført, og den, der burde være opført, kun er meget ringe, og at det ikke er Noget at tale om; men det er dog meget uheldigt al føre sine Regnskaber saaledes, at de ikke stemme. Naar det ikke er Tilfældet, saa vil man i Almindelighed være tilbøjelig til at troe, at der maa være Noorden tilfæde, og ofte, at der er større Noorden, end der virkelig foreligger. Indvendingerne ere, som sagt, altsaa ikke rettede mod nogen, om jeg tør kalde det saa, Besvigelse eller imod Noget i den Retning; det har været fjernt fra Alles Tanke at henpege paa noget Saadant, men man har kun villet paavise Ministeriet, i hvilket forkeert Lys det bringer sit Regnskabsvæsen ved at møde med saa store Differentier, som det ikke faae sig istand til at gjøre Rede for. Jeg troer saaledes virkelig, at den ærede Minister ikke med Rette har beklaget sig over den Maade, hvorpaa Statsrevisoratet har stillet sig ligeoverfor Marinens Budget. Det har med stor Omhyggelighed, og saaledes at det altid gav Ministeriet Anledning til at udbylle og forklare sig over de foreskudne Differencer, sluttende sig til disse Forklaringer, gjort en meget maadeholden Indstilling til Rigsdagens Beslutning, og det forekommer mig, at Ministeriet for sin egen Skyld vil være vel tjent med at afhjælpe de Mangler, som det saaledes har vedkjendt sig, og som vistnok for en meget væsentlig Deel netop hidrøre fra en uheldig Bogføring eller en uheldig Maade at beregne de Summer paa, som man til Syvende og Sidst maa levere fra sig til Statsregnskabet. Udvalget har ikke troet, at der var nogen Grund til at beklage sig over dette Parli af Statsrevisionens Betænkning,